

ÜZÜNTÜ VE MUZ KABUĞU

Üstün BOL 13 Kasım 2011

<https://www.blogger.com/blog/post/edit/3997598546383291332/840189134290437912?hl=tr&pli=1>

Birkaç hafta önce Gazeteciler ve Yazarlar Vakfından Cemal Uşşak'ın Radikal gazetesine verdiği bir mülakatla başladı her şey. Kısaca Kürt meselesinde Müslümanların –isterseniz Dindar / İslamcı diye de okuyabilirsiniz.- durduğu yeri, Müslümanların Kürt meselesindeki sorumluluğunu sorgulayan ve “Özeleştir” yaptığını iddia eden bir metin vardı karşımızda.

Bu özeleştiriyi iki kısımda değerlendirmek gerekiyor. Birincisi Cemal Uşşak'ın içinde bulunduğu daireden yapmış olduğu Özeleştir; ikincisi ise, daha geniş anlamda Müslümanlar / İslamcılar “biz” üzerinden söyledikleri.

Değerlendirilmesi gereken bir başka alan ise mülakatın sonuçları itibariyle klasik sol öğretilerde estirdiği rüzgâr ve bunun kronik yansımaları.

Baştan belirtmeliyim ki Cemal Uşşak'ın mülakat boyunca sarfettiği sözlerinde samimi olduğundan şüphe etmiyorum. Aidiyet hissettiği, birlikte yol aldığı arkadaşlarının tutarsızlıklarını son derece iyi gözlemlediğinden de eminim.

Diğer yandan “biz” kavramının neye tekabül ettiğine ve “biz” kavramını kullanmaya ilişkin eleştirilere hiç girmeyeceğim. Esasen söyleyeceklerimde Cemal Uşşak'a yanıt olsun diye değil, genel olarak bir bilinçaltını ifşa etmeye yönelik olacak.

Özeleştir Milattır

Son yıllarda gerçek anlamda yapılmış en önemli özeleştir örneği “Kimse Kızmasın Kendimi Yazdım” kitabıyla Hasan Cemal tarafından gerçekleştirildi. Hasan Cemal uzun yıllar içinde bulunduğu sol camianın yaptığı yanlışları, kendi işlediği günahları bir bir deşifre ediyor ve aslında kendisiyle helalleşiyordu.

Hasan Cemal'in bu çıkışı kendisi için bir milattı ve Hasan Cemal bu milattan itibaren eski hatalarını bir daha yapmayacağını, eski günahlarını bir daha tekrarlamayacağını söylüyordu. Hasan Cemal'den sonra başka “özeleştir” yapanlarda oldu, bunların bir kısmı şartların gereği olarak özeleştir kavramının arkasına sığınırken bir kısmı gerçek bir pişmanlıkla yeni bir milat ile yollarına devam ettiler.

“Özeleştiri” kavramını “Milat” kavramıyla birlikte anmadığımız zaman sadece bir laf kalabalığı etmiş oluyoruz. Çünkü pişmanlık içermeyen, tövbe içermeyen ve yapılan hatalardan dersler çıkararak, bir daha işlememe azmi göstermeyen bir özeleştiri, yalnızca dedikodu kabilinden bir mızızlanma olabilir.

Cemal Uşşak’ın aidiyet hissettiği yol arkadaşlarının gazete ve televizyonlarına bakıldığında; bu gazetelerde atılan manşetler göz önüne alındığında; televizyon kanallarında gösterilen dizi film ve haberlerin içeriğine bakıldığında söz konusu edilen özeleştiriye ilişkin izler göremiyoruz.

Kürt meselesine sadece güvenlik merkezli bakan bir haber konsepti, en basitinden Kürtleri; güzel Türkçe konuşanları iyi Kürt, şive ile konuşanları kötü Kürt olarak tasnifleyen bir dizi film propagandası “özeleştiri” başlığı adı altında sunulan bütün sözleri yalanlıyor.

Buradan bakıldığında Cemal Uşşak’ın cemaati açısından bir özeleştiriye gerek görmesi takdire şayan olmakla birlikte bu özeleştirinun herhangi bir sonuç doğurmaması, yanlışlardan vazgeçmek gibi erdemleri ıskalaması nedeniyle havada durduğunu söylemeliyiz. Herhangi bir milada sebebiyet vermeyen, etkileri özeleştiri yapan grupta fark edilmeyen bir özeleştiri yok hükmünde değil midir?

Evet Dindarlar Kabahatlidir Ama...

Dindarların Kürt meselesinde sınıfta kalması, Kürtlerin doğuştan sahip oldukları haklarına – ana dilde eğitim vs.- kayıtsız davranması geniş toplum kesimleri açısından bakıldığında doğrudur. Dindarların birey olarak Kürt meselesinde sınıfta kaldığı söylenebilir ancak; dünyanın hiçbir yerinde tabandan gelişen bir devrim yoktur. Yani kitlelerin tamamen erdem üzerine ittifak ettiği bir hareket olağan değildir. Toplumunu yönlendiren Kanaat önderleridir ve bu önderler tamamen tekâmül etmemiş olsa dahi bir toplumu devrime ulaştırabilir.

Dindarlarda tek başına homojen bir yapı değildir ve pek çok konuda farklı fikirlere sahiptir. Dolayısıyla dindarların Kürt meselesinde veya başka bir konuda tam bir ittifak halinde olmasını beklemek komik olacağı kadar imkânsızdır da. Ancak kanaat önderlerinden Kürt meselesine ilişkin İslami bir duruş beklemek hepimizin hakkıdır.

Bu kanaat önderlerinden Kürt meselesine kayıtsız kalan, kardeşlerinin canı yakılırken sırtını dönen ve görmezden gelen var ise –bizce de vardır- bu kanaat önderlerinin bir an önce yeni bir milat ile yola koyulmaları ve bugüne kadarki duyarsızlıkları için Kürt kardeşlerinden af dilemeleri elzemdir. Anlaşıldığı kadarıyla Cemal Uşşak bu kanaat önderlerinden bazılarını tanımakta ve bilmektedir!

Öte yandan kimi tanıdık kanaat önderlerinin kayıtsız tutumları nedeniyle yıllardır Kürt meselesinde adil bir duruş sergileyen örgütlerin yok sayılması, Mazlumder'in Kürt meselesine ilişkin duruşundan bahsedilince "sadece Kürt illerindeki şubelerin gayretleri" denilerek küçümsenmeye çalışılması bir hakkın çiğnenmesidir.

Mazlumder 1990 yılında Kürt Raporu'nu yayımladığında nerede duruyorsa bugünde aynı çizgidedir. "Kürt" kelimesini telaffuz etmenin bile tehlikeli görüldüğü bir zaman diliminde Kürt raporu yayımlayan bir örgütün çalışmalarının dernekteki Kürtlerin faaliyetleri olarak sunulması hem Mazlumder müktesebatını yok saymak hem de dernekte görev yapan ve Kürt meselesi hususunda sözünü söylemekten çekinmeyen Türk kökenli şube başkanlarına ve yönetim kurulu üyelerine bühtandır.

Sadece Mazlumder değil elbette, Özgürder'in de Kürt meselesinde durduğu yer çok nettir. Üstelik Millî Görüş hareketinin ve özellikle hareketin lideri konumundaki Rahmetli Erbakan'ın bakış açısını ve yapmaya çalıştıklarını yok saymak, ödediği bedelleri görmezden gelerek küçük siyasi beklentilerle hareket etmekle suçlamak kabul edilebilir gibi değildir.

Cemal Uşşak burada saydığım hareket ve isimleri İslami camiadan kabul etmiyorsa söylediklerinde haklıdır. Ancak burada söz edilen hareketler İslami camianın bir parçası ise başka bir hata yapıyor demektir. Öte yandan "Biz Müslümanlar" ifadesinin kapsamını aidiyet kurduğu camia ile sınırlı tutuyorsa özeleştirici mantığının temelini doğru olduğunu kabul etmeliyiz. Çünkü bu temel ekseninde Kürt'lere yönelik pek çok haksızlık bizim de bilgimiz dahilindedir.

Kürt meselesi gibi hassas bir meselede devletçiler tarafından Kürtçü olmakla itham edilirken, örgüte yönelik eleştirilerinden dolayı milliyetçi, ırkçı, devletçi olarak suçlanan ve ne Musa'ya ne İsa'ya yaranamayan Mazlumder'in hukukunu ve yirmi yıllık müktesebatını görmezden gelmek, Mazlumder'e emek vermiş, bedel ödemiş öncülerinin hukukunu çiğnetmek olacaktır.

Bununla beraber Mazlumder dahil olmak üzere İslami camianın kendi içinde bir özeleştirici yapması, yapabildiklerini ve yapamadıklarını değerlendirmesi elbette ve muhakkak önemlidir. Ancak bu özeleştirici asla fedakârlıkları inkâr ederek gerçekleşebilecek bir özeleştirici değildir.

Çok Kullanışlı Propaganda Malzemesi

Söz konusu mülakatın yayımlanmasının ardından hiçte beklenmedik bir şekilde televizyon ekranlarında, gazete sayfalarında bir tartışma başladı. Eski tüfek solcular televizyon ekranlarında artık ezberlediğimiz görüşlerini yenilediler.

Onlara göre Sünni Müslümanlar devlete tapan, devleti kutsal kabul eden ve devlete yönelik her kalkışmada kökten devletçi bir tutum sergileyerek hak hukuk gözetmeksizin gle ittifak eden canlılardı.

Sünniler ve özelde Hanefiler bu devletçi tutumlarıyla korunmuşlar, gzetilmişler ve devlet mekanizmasının işleyişinde başat rol almışlardı.

Bu eski tüfek solculara göre din zaten ontolojik olarak güce iman etmeyi; dindarlık da bencilliği, çıkarıcılığı gerektiren bir tutumdur.

Yani dindarların bir kısmının yanlış tutumlarından yola çıkarak ve fakat dindarların diğer bir kısmının adil duruşunu görmezden gelerek dinin ve dindarların bir bölümünün suçlanması için biçilmiş kaftandı bu “zeleřtiri”.

Başka konularda tavırlarını sorguladığımız da bizi toptancılıkla suçlayan sol camia, her nedense kendisi toptancılık yapmaktan hiç çekinmiyor. Buna şimdilik “eliřki” diyerek geçelim. Ama hafızalarımıza da kaydedelim.